

Emlékeztető

Tárgy: Az Országos Erdészeti Egyesület elhelyezése az Információs Központba (Budapest, II., Budakeszi út 91.)

2009. február 24-én valamennyi elnökségi tag kör-e-mailben megkapta Schmotzer András általános alelnök által összeállított döntés-előkészítő anyagát, valamint Zambó Péter úrnak, a Pili-si Parkerdő Zrt. vezérigazgatójának küldendő levéltervezetet.

E módszer alkalmazása azért vált szükségessé, mert a 2009. február 24-re tervezett elnökségi ülés objektív okok miatt (betegségek) elmaradt.

A megadott határidőre 8 elnökségi tag válaszolt (nem adott véleményt Bodor Dezső Károly, Horgosi Zsolt és Máté Zoltán). A beérkezett válaszok alap-

ján Dr. Pethő József elnök úr pontosította Zambó Péter vezérigazgató úr részére küldendő levéltervezetet, amely érdemben az előterjesztést nem módosította.

A beérkezett szavazatok alapján 7 elnökségi tag egyetértett azzal, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetben az Egyesület nem vállalhatja fel az Információs Központba történő felköltözést. Haraszti Gyula új eljárást javasolt, tehát ebben a kérdésben nemmel szavazott.

5/2009. (február 26.) sz. határozat
Az elnökség 7 igen és 1 nem szavazattal az alábbi határozatot hozta:
– az Egyesület pénzügyi helyzete nem teszi lehetővé az Információs Központba való felköltözést, mivel a

Fő utcában a középtávú elhelyezkedésünk gazdaságosabban biztosított.

– Az Információs Központban a jelenleg használt helységek bérleti díjáról tárgyalni kell a Pili-si Parkerdő Zrt.-vel.

– A MEGOSZ-szal együtt a közösen használt helységek arányában célszerű a megoldást keresni annak érdekében, hogy az így felszabaduló irodahelységeket a Pili-si Parkerdő Zrt. bérbe adhassa piaci áron harmadik fél részére.

– 2014. január 1-vel térjünk vissza az Információs Központba való felköltözésre.

A határozatról a mai nap folyamán az OEE a 27/2009. sz. levelében értesítette a Pili-si Parkerdő Zrt. vezérigazgatóját.

Schmotzer András
 általános alelnök

Tájékoztató a Szeniorok Tanácsa és az Erdőművelési Szakosztálya közös rendezvényéről

Az OEE Szeniorok Tanácsa és Erdőművelési Szakosztálya közös rendezvényen **vitatta meg** „Az erdőművelés szakirodalmának fejlesztési lehetőségeit, a Magyarország erdőgazdasági tájait” kötetek megújítását.

A nagy érdeklődéssel kísért rendezvényt a szeniorok részéről **dr. S Nagy László** elnök nyitotta meg és köszöntötte **dr. Danszky Istvánt** a „Zöld könyvek” szerkesztőjét, **Schmotzer Andrást** az OEE alelnökét, **Zambó Pétert** a Parkerdő Rt. vezérigazgatóját, az előadókat és a tagságot. Vázolta a közös téma időszerűségét tekintettel az erdőszeti szakma sokféle kihívásaira továbbá arra, hogy a résztvevők egy jelentős része a „Zöld könyvek” készítése időszakának szakmai igényeit volt hivatott megjeleníteni, a mai generáció képviselői pedig e korszak elvárásai szerinti szempontokkal aktualizálhatja a több kötetes elismert alapművet.

Urbán Pál az erdőművelési szakosztály elnöke a legérintettebb művelési szak-

osztály nevében köszöntötte a résztvevőket, kifejezve elégedettségét azért is, hogy a tanácskozáson a jelenlegi gyakorlatot, illetve a tapasztalatot közvetítő kollégák cserélhetik ki gondolataikat ebben az időszerű témában (Lásd vezércikk).

Dr. Danszky István a „Zöld” kötetek szerkesztője *számtalan elismerő dokumentum felmutatásával méltatta a fél évszázaddal ezelőtti termékeny és kollegiális együttműködést, amelynek eredményeként akkor, a kimagasló tartalmú mű „megszületett”.*

Visszatekintésében vázolta, hogy akkor volt egy kiváló erdőművelő gárda, „aranycsapat”, akik minden ismert nehézség ellenére/mellett nem a politikának, hanem a magyar erdőnek voltak tántoríthatatlan elkötelezettjei. Életük, munkájuk, erkölcsi tartásuk példa lehet az újabb erdőszegenerációknak. Sajnálkozását fejezte ki, hogy nem jöttek el kellő arányban az újabb irányzatok tudományos képviselői. Részvételükkel ta-

lán közelebb jutottunk volna az 1960-70-es időszakról módosuló kritikus, lényegesebb szakkérdések értelmezéséhez, tartalmi kritériumai tisztázásához.

Ugyanis az „alpmű” értékeit nem lenne bölcs dolog mellőzni az esetlegesen vitatható, de alapozó részei miatt, hiszen az akkori korszak erdőművelői már az 1950-es évek közepétől a természeti tényezők, erdőtársulások szerint kialakított erdőgazdasági tájak ismerve alapján tevékenykedtek. Az erdőművelés fejlődésének további eredménye volt, hogy 1960-tól *termőhely, erdőtársulás, erdőtípus* összefüggésben kerültek kidolgozásra az akkori irányelvek. Vagyis *a növénycönológiai, ökoszisztéma-szemlélet érvényesült* mind az erdőfelújítások irányításában, mind az erdőnevelésben, az erdősítési, erdőtelepítési és a fásítások fajfajai megválasztásában, a technológiák alkalmazásában, de az erdőfelügyeletben is, ami akkor korszerűnek és eredményesnek bizonyult.